

bejdsindkomster, som er særdeles høj i Danmark sammenlignet med andre lande. Men mindretallet er uenig med regeringen i valg af metode til at nå dette mål. Som beskrevet i ovenstående flytter regeringens forslag en lang række skattepolitiske hegnspele i socialdemokratisk og centralistisk retning og altså væk fra, hvad mindretallet finder ret og rimeligt. Derfor afviser mindretallet regeringens skattereform og indstiller alle 23 lovforslag i reformen til forkastelse.

Mindretallet deler naturligvis regeringens ønske om at forhindre u hensigtsmæssig skatte-tænkning, hvad der angiveligt skulle være hensigten med lovforslaget.

Det er imidlertid mindretallets opfattelse, at regeringen med dette lovforslag påfører erhvervslivet en række utilsigtede problemer, hvad der forekommer helt urimeligt, når det ifølge lovforslagets bemærkninger kun er hensigten at foretage et indgreb mod skattearbitrageprojekter.

Fremtrædende erhvervsadvokater og førende revisionsfirmaer har gjort opmærksom på, at lovforslaget vil ramme danske virksomheders investeringer i udviklingslandene, mindske retssikkerheden på skatteområdet og underminere dobbeltbeskatningsaftaler med udlandet.

Dette bestyrker mindretallets opfattelse af, at lovforslaget bør indstilles til forkastelse.

Et *andet mindretal* (Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* og vil redegøre for sin stilling til de stillede ændringsforslag ved 2. behandling.

Et *tredje mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) vil redegøre for sin stilling til lovforslaget og de stillede ændringsforslag ved 2. behandling.

Ændringsforslag

Af *skatteministeren*, tiltrådt af et *flertal* (S, CD, RV og KRF):

Til § 1

1) I den under *nr. 2* foreslåede § 33 F indsættes i *stk. 1* efter »anses for at vedrøre sådan indkomst« ordene: »jf. dog *stk. 3*«.

2) I den under *nr. 2* foreslåede § 33 F affattes *stk. 2* således:

»*Stk. 2.* Udgifter, der ikke kan henføres til enten den danske eller den udenlandske indkomst, skal fordeles efter forholdet mellem den danske og den udenlandske bruttoindkomst, jf. dog *stk. 3*.«

3) I den under *nr. 2* foreslåede § 33 F indsættes efter *stk. 2* som nyt stykke:

»*Stk. 3.* Såfremt en eksportør yder lån til sin aftager i forbindelse med kreditsalg af varer m.v. skal renteudgifter m.v., som nævnt i § 5, *stk. 1*, i forbindelse hermed ikke fragå ved opgørelsen af den udenlandske indkomst.«

Bemærkninger

Til nr. 1

Ændringen er af redaktionel karakter.

Til nr. 2

Ved ændringsforslaget fastholder man som udgangspunkt, at den direkte metode skal anvendes ved opgørelsen af nettoindkomsten fra udlandet.

Denne metode suppleres med en bestemmelse om, at i tilfælde, hvor det ikke kan påvises, hvilke udgifter der kan henføres til den udenlandske indkomst, skal der ske en forholdsmæssig fordeling af disse udgifter efter forholdet mellem den udenlandske og den danske indkomst, som disse er opgjort (før disse fradrag er placeret).

Den omvendte bevisbyrde for skatteyderen bortfalder.

Ved kombination af den direkte metode og forholdsmæssig fordeling af udgifter opnås, dels at udgifter, der klart er den udenlandske indkomst ivedkommende, ikke henføres til denne, dels at der er en klar regel for indkomstopgørelsen i de mere komplicerede tilfælde.

Til nr. 3

Ved indsættelsen af et nyt *stk. 3* i § 33 F, tages der højde for den særlige situation, der kan foreligge i forbindelse med kreditsalg til udlandet.